

סאלט וסכית

מיומנה של גננת

הגננת לאה מולשינסקי רשמה יומן מ-מיומנותיה, הסתכלותה והתרשמותה עליליים המבקרים במה-את יומנה הישנה באמצעות הרצאה "יריעה" לרשות הרבים, בשב-שחילי אד"ר.

על אף הקטלנות נגד הקהל שלנו על שהיא ממעיט לתמוך בספר הנכרי - יש קוראים, יש מפילו קצינים לספרים, ולא כל שכן ספר שהיא מודרך מעשי בשאלות ור-מכיות, ופוטורי - עד שכל עם השואמת לעיית מתנבת מוקף ובאפסה לילדה תראה לעצמה חיבה לקרוא בספר מסוג זה מה התורה ומה התודעה שתקבל האם מתוך קריאה ביומן היו במה יועיל לה לראות את ילדה באור אחר ואובייקטיבי ובמה יעזור לה להבין הופעות ורששות של ילדה ששהי זה על מהותן ולא ידעה לפרשן בהלכה זומני, של למוד כאן לא תוכל האם הרבה, כי "יומן" זה יומן ציורישמדי ורש, וישו סחימר לרעות מחקר על הילד בגיל הגן, על כל הפרובלמטי שבגיל ילדות זה, - שהיא אחד המעניינים ביותר, על ידי שנתנה המתכרת לספרה את כותרת המש-נה של "יומן" אין לבוא אל הספר בודישות בודיעותחייכיות ביומן רושם אדם את הת-ו-מיתו ואת התודעה לבו, אך אינו נרש לרושם ולמצות את המעיות עד תומן, לפר-שן ולהעמיק עד שורשן.

ביתו של הילד

וכך מעבירה לפנינו המחברת את שנת העבודה כגן, בשרטוטי עשרון קלילים ואף על פי שהם לרוב פרימיטיביים בביסוסם ובאופן העמדתם - מתקבל מושג כל שהוא על ההרכב המוציאלי של נן-הילדים, לומר שהיא להביד את שיפוט הילדים השתנים וב-עודתם את שיפוט התורים - על תביון הרב שכרעק מוצגת, גורה חייהם והש-תיכותם הסוציאלית, את העספעה הרבה והמלאה שיש לחיי הבית על הילד מציגה המחברת במתביון.

היא מתארת את תפיסת הילדים כפיהם המגנות תגביות הילד, שחוריו פעילים ב-הסתדרות, אינו יכול להאר לעצמו ציר של יציאת-מנדים שלא יראה כהולוכת רח-עור כמא, כשכלן ירצו מצרים לבושים וככסי תאקי העלפות בחולות האילו בגם של קללי גרמפיה, גרשים אמידים, מציד את שרה האבודה ושלושת המלאכים בשאנאנה תרדו מזוקרת מן האהל והלפון צומד לר-שוח שרה אבנר.

הגננת מעבירה לעינינו את סורי הבתים האם ביום הילדים, ילדים שבעים וספופים והפיוקים מקבלים הינוכם יחד עם ילדים רעבים למתנה, שיניהם הודו חרד כגריף ה-מטבלט נמשות הרבה, הודיך האחד בק-פשיטת הרבה מן התובלים הללו, אך קר-צושי והפגנים רגשיים, וזיתקים מהתמנים גבוהים, נשפדים חורשים בלב הילד על אף המפלי הגנני, הזה הילד הפגנבי והכלתי-סקט, ויהי ברעוה של הגננת לשכח עצה עם האם מה לעשות למען הילד התגה גר-מה, שרץ בצורה של נו להעפיל: האם ענפה עצבנית, האב רודה ומקדים את בדי-הבית ורץ וילדים יודעים שלסכית פנה, הילד בחודיות

שרשטים גרים גרשים של ילדים והתנה-גולם מוסרת לנו המחברת בפרקים בהם היא מתארת את יחסם של הילדים אל תרד-אם, את רגישותם לכל חבר שקר מפני המ-בוגרים והאדותם לאמת, או כשהיא מתפרח את הילד בשעת צער, שכן אין הילד יודע העמודהגים ברגשותיו, אם כשמתה האם בצער - התורה אצלו עסוקה האמיתית ואין זה כלל חשוב פתם הגורמים לחוריה-ו או גחורת.

יש להנך את תאמנות

יש להנך את תאמנות" - למסקנה זו מגיעה הגננת על מסך נסיון שנות עבודה ברוכות, ומספרת היא על מקרה אחד בו בקשת האם להרשות לה להביא אורחה נר-שפת לבנה יחידה לאחד שהמבירה לה הג-ה שדובר בזה לא יחכן, הביאה האם פה-קה מן הרופא שעל הילד לקבל בטופן ומני-ורכל ורשטי, כאן הולדתו מענותה ורד-אם שקבל הילד התבטאה: בשחי מרושות-לחם מרוחות בהכמת, תגומה" וגבינה-ו-3 בצורה תפרה, ביאה, בקבוק קשה ול-קחים עם דיסה, גוסף לכך רצוה האם לבוא שן ולהטביל את ילדה כי ידעה פראש ש-הוא לא יאכל הכל, ויהי וחליטה להלחם-הו, פשו גבית, עד שיפת סכלצוה האתרוגה-שיטרתה הגננת כך החליטה לקחת גרדים עם הרופא בשיתה עם הרופא נתברר, ש-הילד פריש אלא שהיא רדנה כחוננה איני-מקטלית, ומה איכפת ליני טען הרופא-כשהודיעה הגננת לאם, כי עליה לבחור-אין שיטום הילד בבית הוצאתו מן הגן ל-בין השאריתו בגן, כלי כל וכיות מיתדות-ויתרת האם, נוכח מלטימנותה, על-הרשמה" ויחמה עצמה: מילא, כחושש-אשים לב אליו ויתר.

הגננת אחרת של צורך בודיך האם מבי-הה המחברת באורו שיפוטם של אם אשר-החיהם בודיך ילדה את נוהג התשלום-בעבור כל מעשה שנדרש מן הילדה, תראה-מסחרר זה בין האם והבת היה קיים בכל, והתבטא גם בתשלום, ככל בוקר, תפורת-וחליפה לבן.

הקדרי המפורת החג

מהתעכבה על ביהודורים מציגת את-הפרה את התחום העמדות יותר ויותר בין

מן הילדים לבית-ההורים בכל הניגע למס-רת התגים וקושתת הגן משתול להעניק לילד חיייתתג על כל האופייני המיוחד לכל תג חגג בין אם הוא שאוב מהמסורת הדתית הלאומית או מרשי המבוע-המפורת מביאה לדוגמה תג פורים אחר שהותג כגן בצורה יפה ומקורית ואילו לאחר שלשת ימי החופש של פורים חווו הילדים ובפר-הם סיפורים על ביקור בגן-החיות, על הג-ות קולנוע, פילום וכדומה, ורק ילד אחד מבין הארבעים גלקח על ידי אביו לבית ה-בנות כדי להאזין לקריאת המגילה בדיק-כש ששמע כגן, וכדי להרעיש, אף שם-כמו כגן, בכל טעם כשנוכח שמי של המן.

שיפוט הילדים העוברים לגנו עינינו כי-מפיה של לאה מולשינסקי רבים הם-הם תברת ישה מקצתם עם הכאת אמרותיהם והפון ביסויים של הילדים-גם שיפוט ור-רים וחיות כחים רבים מוכבים כאר-הם העלותה והתרשמותה, האם בני עיקר כאן הם הילדים המבקרים כגן, גרזי אף על פי-כן אפשר היה לצפות מספר זה יומה, אם-שד היה לצפות - לתמונת הגן עצמו, את-הגן - את חרמי חינוכו, את צורת המש-חקים, את דרך הסיפור והביאור לילדים, כלומר את העבודה עצמה של הגננת - את כל זאת אין אנו רואים בספר זה, וזהו אחד הליקויים הבולטים של הספר, כדאי-הדברים נכתבו בעיקרם כדי לתאר את-הילד - את "שחילי האד"ר, אך אם מצאה המחברת לנחון לתאר גם את הרקע הביתי של הילד ואת זרמי החינוך מן ההורים, הרי לשם השלמת התמונה מן הצורך היה להבהיר לנו יותר מהות אותו חינוך שמקבל הילד בבחלי הגן, גם תאורי הילדים, תגו-ביתיהם האפודותיהם 'ואצנים קלושים כש-אין הם מתארים על הרקע של החיי תג-ואיירות.